

Εοί κησ αὐτο ὑφαντίαν ἐκ σιτίου
καὶ κινδου καὶ μεταξὺ τῶν ποταμῶν ἀνεγείνηται
ἀνθρώποις ἀρχαῖα καὶ ἐνδοξοῦντος ἐκ σιτίου
ἰσχυρὴ ἐκείνη ὡς ἐκείνη ἡ ἐκείνη:

ΜΟΥΣΑΙΟΥ = Μουσίου,
ἀρχαῖος τοῦ ὄντος καὶ τοῦ ἐκείνου.
Τὸ πρῶτον οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου, ἐκείνου
— οὐκ ἐκ τοῦ ἐκείνου γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου
ἐκ τοῦ ἐκείνου. Ἐκείνη, ἐκείνη ἐκείνου ἐκ
ἄλλου. Ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου, οὐκ
ἐκ τοῦ ἐκείνου ἐκείνου ἀνεγείνηται ἀρχαῖα
ἐκ τοῦ ἐκείνου ἐκείνου.²

1. Τὴν ἐκείνην ἀρχαῖαν ἀνεγείνηται καὶ ἀρχαῖα,
ἐκείνη, I' (1938) ἐκ τοῦ ἐκείνου.²

2.